

Brusel hromží a narieka: Rusko sa nám pomstilo za sankcie!!!

- CZ24 News | 29. prosince 2021

EU/RUSKO: Európska únia sa obrátila na Svetovú obchodnú organizáciu (WTO) s požiadavkou vybrať od Ruska takmer 300 miliárd eur za politiku substitúcie dovozu. Teda nie „kremelská propaganda“, ale samotní Európania potvrdili, že ruská odpoveď na ich sankcie zasadila ekonomike EÚ kolosálny úder.

Pričom keď sa „vojna sankcií“ len začínala, ruské potravinové embargo vyvolalo vlnu posmechu: Rusko je vraj „ekonomický trpaslík“ a žiadne z jeho protiopatrení nebude schopné adekvátne reagovať na sankcie Západu. O sedem rokov neskôr tí istí ľudia prepadajú panike, že transformácia Ruska na agrárnu supervelmoc dáva Putinovi nový vplyv na tlak v medzinárodných záležitostiach.

„V roku 2019 náklady na tendre zadane ruskými štátnymi podnikmi dosiahli 23,5 bilióna rubľov alebo približne 290 miliárd eur, čo zodpovedá približne 20% ruského HDP,“ uvádza oficiálna sťažnosť EÚ na Rusko pred Svetovou obchodnou organizáciou.

Podstatou sťažnosti je, že európske podniky sa nesmú zúčastňovať na ruských verejných obstarávaníach.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

V rámci politiky protisankcií a substitúcie dovozu im je odmietnutý prístup na ruský trh a všetky zmluvy dostávajú domáci dodávatelia, čo je vraj v rozpore s pravidlami WTO o voľnom obchode.

V dôsledku toho, ako uvádza Európska komisia, ekonomický efekt obmedzenia prístupu na ruský trh je pre spoločnosti z EÚ veľmi citlivý.

Židia majú na označenie takéhoto správania slovo „chucpa“: zvláštny cynizmus, podlosť, navyše so sebavedomým, arogantným pohľadom a prejavom absolútnej dôvery vo svoju spravodlivosť. Je to ako zaklať svojich rodičov a potom rumázgať, že vás úrady prenasledujú, pretože ste sirota.

Žaloba Európskej komisie na WTO je typická „chucpa“. Sedem rokov Európania uvažujú na Rusko ekonomické sankcie, prerušili zahraničné obchodné väzby a ignorovali sťažnosti Moskvy, že ich sankcie sú nezákonné, pretože porušujú pravidlá WTO... A teraz sa sami išli sťažovať WTO, že odvetné sankcie zo strany Ruskej federácie zasahujú spoločnosti EÚ.

EÚ tak uznala, že ruské sankcie nefungujú len v hospodárskej, ale aj zahraničnej politike Ruska a stali sa skutočným, účinným a tvrdým trestom pre tých, ktorí chceli „roztrhať ruskú ekonomiku na kusy“.

Je to cenné uznanie, pretože v predchádzajúcich rokoch sa verilo, že o negatívnom dopade protisankcií Ruskej federácie na ekonomiku EÚ môže hovoriť iba „kremeľská propaganda“. Povedzme, že Rusko je „ekonomický trpaslík“. Môže zastrašiť oponentov jadrovými raketami, poslať ich „ruských hackerov“ k voľbám a referendum, no táto biedna chudobná krajina nie je schopná odpovedať Západu úderom za ranu do ekonomiky.

Teraz je samotná Európska únia „propagandou Kremľa“. Samotní predstavitelia Bruselu sa sťažujú WTO: Kroky Ruska s cieľom vyhnúť Európanov z domáceho trhu spôsobili hospodárstvu EÚ škody vo výške 290 miliárd eur. Sú títo úradníci agentmi Kremľa? Alebo to bol Putin, kto ich ťahal za jazyk a prinútil ich zopakovať to, čo hovorí „kremeľská propaganda“: vojna sankčných bumerangov proti tým, ktorí ju rozpútali.

Za sedem rokov vytrvalých pokusov roztrhať ekonomiku na kusy sa Rusko z krajiny, ktorú možno prinútiť podriaďiť sa jednoduchým obmedzením dovozu potravín, stalo agrárnou supervelmocou, ktorej vedúce postavenie na svetovom poľnohospodárskom trhu sa dnes už dokonca vníma ako potenciálny nástroj politického tlaku.

Čo je charakteristické, výhrady vznášajú tí istí ľudia, ktorí sa v roku 2014 chystali roztrhať ruskú ekonomiku na kusy, čím prinútili Moskvu, aby riešila problém potravinovej bezpečnosti. Výsledok: za posledné dva roky sa v západných médiách pravidelne objavovali články, v ktorých sa písalo, že „Rusko môže premeniť export pšenice na zbraň, aby vyvinulo tlak na krajiny, ktorým potravinová neistota, spôsobená klimatickými zmenami, nedá na výber“.

Pre Západ nečakané dôsledky zákazu jamónu a parmezánu v Rusku sú len jedným príkladom následkov „sankčnej vojny“ pre tých, ktorí chcú „trestať Putina za jeho správanie“. Vyplýva to zo spomínanej sťažnosti na Moskvu adresovanej WTO.

Európa utrpela straty tak v dôsledku nahradzovania strojárskeho importu, ako aj v dôsledku ruských úspechov v „digitálnej ekonomike“, čo podľa zákonov logiky dokazuje, že počas rokov konfliktu so Západom sa u „rozzúrenej čerpaciej stanici“ objavilo jedno aj druhé.

Rusko odmieta nakupovať na Západe (kde bolo na chvíľu oficiálne vyhlásené za strategického nepriateľa) vozidlá, vybavenie, lekárske prístroje a textil, sťažuje sa Európska komisia. Čo to znamená? Len to, že si všetko Rusko vyrába samo.

A rozhorčenie nad jeho „digitálnou ekonomikou“ sa prekladá takto: aký má zmysel strašiť Rusko odpojením sa od SWIFT-u, ak má teraz platobnú kartu Mir a systém finančných správ Bank of Russia (SPFS) – úplný analóg SWIFT-u? Aj v tejto oblasti stratíme ruský trh, utrpíme priame straty, pričom Kremľ svoju politiku aj tak nezmení.

V skutočnosti sa Európania sťažujú, že utrpeli straty v dôsledku politík, ktoré ani na sekundu neprinútili Rusko „zmeniť svoje správanie“.

Politické ciele sa nenaplnili, pričom vznikli nenahraditeľné finančné náklady.

Ale čo s tým má spoločné Rusko? Nebolo to predsa Rusko, kto v roku 2014 presvedčil európskych spojencov, aby voči nemu uplatňovali politiku sankcií.

Nech žiadajú odškodné od Poľska, pobaltských krajín a iných rusofóbnych hej-kompánií, ktoré najaktívnejšie naliehali na Západ, aby sankciami chytil Rusko pod krk a roztrhal jeho ekonomiku na franforce.

Každopádne na Litvu a Lotyšsko bruselskí byrokrati metódy nájdu. No pravdepodobnosť získania kompenzácie od Ruska za náhradu dovozu z Európskej únie je približne rovnaká ako v prípade pobaltských štátov za „sovietsku okupáciu“.

Teda žiadna.

ZDROJ: news-front.info